

Fraværende:

Naberg, Alberti, S. Andersen, Buch, Busf, Berentzen (syg), Clausen (syg), Dahl, Dønnergaard, Faaborg, Hall, H. Hansen, Holch, Holstein-Redeborg, Hummeluhr (syg), Jagd, Kosod, Lund, S. Pedersen, Rasmussen, R. Ravn, Scharling, Skytte, S. Steffenfen, Stürup og Thomsen.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Landthinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af: Forslag til Lov om midlertidige Foranstaltninger mod Nød i Vintertiden.

(2den Behandling findes i Tidenden, Sp. 3345 fg.)

Der var til denne Behandling intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Tauber: Under 2den Behandling af denne Sag fremkom der enkelte Antydninger af, at man maatte fra høire Side vilde være tilbøielig til at stille Ændringsforslag til denne 3die Behandling, og den høitærede Minister gjorde Antydninger i samme Retning. Den Rante, som dengang fremkom, kunde jeg ikke tillægge nogen-somhelst væsentlig Betydning med Hensyn til det Niemeds Fyldestgjørelse, som Loven gaar ud paa; men jeg maatte erkjende, at, da der alligevel ikke var nogen Udsigt til at føre Loven igjennem, saaledes som den er forelagt, kunde jeg ikke have Noget imod at stemme for et saadant ændret Lovforslag, saa ringe Betydning jeg end maatte tillægge det. Imidlertid er det jo gaaet med denne Sag, som det er gaaet med Postvæsenets Lønningslov, at der er kommet mange Antydninger frem og Bebrejdelser for, at man ikke har indskrænket sig til det eller det og ikke gjort det eller det; men naar Lovforslaget saa kommer til 3die Behandling, ser man Intet fra den Side, hvorfra disse Antydninger ere komne, og hvorfra de bedste og varmeste Forsikringer foreligge om, at man ønsker at medvirke til et saadant Niemed. Jeg har naturligvis ikke fundet mig foranlediget til at stille Forslag, om hvilke jeg havde den Mening, at de ikke vilde have virkelig Betydning, og Sagen foreligger som Følge deraf i samme Skikkelse, hvori jeg fra Først af har tilladt mig at indbringe den. Som Sagen foreligger nu, maa Valget for mig og Thinget være, om man ønsker at sende den til Landstinget og høre Landstingets Mening om den. Efter den Stil-

ling, Landstinget indtog i forrige Samling, da Ministeren stod paa det samme Standpunkt som nu, antager jeg det for overflødig og ikke rigtig at besvare det høie Landsting med at sige nei til denne Sag, hvad man jo med Sikkerhed kan forudsæ vil ste, og da der saaledes ikke er nogen-somhelst Udsigt til ad denne Vej at opnaa noget virkelig Resultat, tillader jeg mig at tage mit Lovforslag tilbage.

Formanden (Krabbe): Lovforslaget er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager det?

Berg: Jeg optager det.

Formanden (Krabbe): Det er saaledes optaget.

Roch: Den ærede Forslagsstiller (Tauber) kom med en Bebrejdelse mod Høire for, at det ikke havde søgt at give Lovforslaget en saadan Skikkelse, at der kunde være Udsigt til at faae et praktisk Resultat ud af den begyndte Behandling. Jeg tror ikke, at den ærede tidligere Forslagsstiller er ganske berettiget til at komme med denne Bebrejdelse. Efter den Forhandling, som fandt Sted her ved 2den Behandling af Lovforslaget, tror jeg, at den ærede Forslagsstiller havde haft Anledning til selv at gjøre Forsøg paa at forandre Lovforslaget saaledes, at det kunde blive acceptabelt for Regjeringen og for det andet Thing. Jeg beklager, at han ikke har gjort Forsøg i den Retning, thi jeg har den Tro, at Mange paa denne Side med mig have den Overbevisning, at de Forhold, hvorunder vi i de sidste Par Aaraader have levet, ere saa extraordinære, at der nok kunde have været Anledning til at gjøre noget særdeles, for at komme de fattige til Hjælp og navnlig til at støtte Kommunernes Bestræbelser for at hjælpe i Nøden. Jeg anser Forholdene for i alt Fald at have været af den Bestaaffenhed — vi have rigtignok Løveir idag, men hvorkænge det varer, veed man jo ikke — at de forsøbne Par Aaraader med deres totale Standsning af al Virksomhed baade i Stort og i Smaat paa mange Steder trindt om i Landets Kommuner have efterladt et saa almindeligt Tryk, at der endnu i lang Tid vil være god Anledning for Kommunerne til at lette dette Tryk, og jeg anser det under saa overordentlige Forhold slet ikke for at ligge fjernt fra Statens Opgave heri at støtte Kommunerne. Vel kunde man sige, at saalænge Statens smaa og lavt lønede Embedsmænd endnu maa vente paa at faae blot den samme tarvelige Løn, de for et Aarstid siden havde, og paa Grund deraf ogsaa bittert have følt den strenge Vinter, var der ikke nogen særlig Anledning for Staten til at komme til Hjælp paa dette mere almindelige Omraade. Men den